

Rolnummer : 11
Arrest nr. 16 van 25 maart 1986

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door het Arbeidshof te Brussel, bij arrest van 10 januari 1984, in de zaak van de N.V. Ets. HAVELANGE tegen VAN GEMERT Alfons.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit :

de heren voorzitters J. DELVA en E. GUTT,
de heren rechters W. CALEWAERT, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE, D. ANDRE en M. MELCHIOR,
en de heer griffier L. POTOMS,

onder voorzitterschap van de heer J. DELVA,

heeft het volgende arrest gewezen :

I. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

Volgens de gegevens van het dossier van de voorafgaande rechtspleging werd de heer VAN GEMERT, wonende te Maasmechelen (provincie Limburg) ingevolge een in het Frans opgestelde arbeidsovereenkomst d.d. 12 juni 1979 in dienst genomen door de N.V. Ets. A. HAVELANGE, met zetel te Brussel en dit met ingang van 18 juni 1979 in de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger.

Deze activiteit werd voornamelijk uitgeoefend in het Nederlandse taalgebied. De werknemer diende echter ook administratief werk te verrichten in de exploitatiezetel, die in Brussel is gelegen. Hij leverde eveneens occasionele prestaties in het Franse taalgebied.

De arbeidsovereenkomst werd door de werkgever verbroken op 7 januari 1980 wegens dringende redenen middels een in het Frans opgestelde ontslagbrief.

De werknemer dagvaardde de werkgever voor de Arbeidsrechtbank te Brussel teneinde betaling te bekomen van achterstallig loon en verbrekingsvergoeding. De Arbeidsrechtbank te Brussel willigde op 14 juni 1982 de eis in. Vermits de activiteit als handelsvertegenwoordiger hoofdzakelijk plaatsvond in de provincie Limburg moest de werknemer beschouwd worden als een in het Nederlandse taalgebied tewerkgesteld personeelslid. Volgens de meest recente rechtspraak van het Hof van Cassatie primeert in dat geval het taaldecreet van 19 juli 1973 op de taalwet. Op grond van artikel 10 van het taaldecreet moet de nietigheid worden vastgesteld van de in het Frans opgestelde ontslagbrief. Dit heeft evenwel niet voor gevolg dat het gegeven ontslag nietig is, maar wel dat het ontslag niet kan beschouwd worden als een ontslag omwille van dringende redenen.

Bij arrest van 10 januari 1984 besluit het Arbeidshof te Brussel (derde Kamer) dat in casu zowel het

taaldecreet als de taalwet van toepassing is. Het taaldecreet maakt geen onderscheid naargelang het personeel door de natuurlijke- en rechtspersonen, die geen exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben, al dan niet uitsluitend in dit taalgebied tewerkgesteld worden. Aan het vereiste van artikel 59bis, § 4, tweede lid, van de Grondwet is voldaan wanneer de toepassing van de taalregeling betreffende de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel bepaald wordt door de tewerkstelling van dit personeel in het Nederlandse taalgebied. Anderzijds zijn de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing daar de werkgever zijn exploitatiezetel in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad heeft. Voor beide regelingen geldt dat de stukken, waaronder de ontslagbrief, in het Nederlands moeten worden gesteld, zodat de in strijd hiermee opgestelde stukken moeten worden vervangen. De reglementeringen zijn met elkaar strijdig in de mate dat zij verschillende gevolgen verbinden aan de vervanging van de in strijd met hun bepalingen opgestelde stukken. Voor het taaldecreet wordt de nietigheid opgeheven op de dag van de indiening van de vervangende stukken bij de griffie van de Arbeidsrechtbank. Voor de bestuurstaalwet heeft de vervanging gevolg op de datum van het te vervangen stuk, zodat deze bescheiden wel in aanmerking kunnen worden genomen door het Arbeidshof vanaf het ogenblik dat zij door Nederlandstalige stukken zijn vervangen. Dit conflict dient, op grond van artikel 15, § 1, b, van de organieke wet van 28 juni 1983, voorgelegd te worden aan het Arbitragehof.

Het Arbeidshof formuleert de prejudiciële vraag als volgt :

"Het Arbeidshof te Brussel stelt vast dat artikel 10 van het decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap van 19 juli 1973 (Decreet tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen) strijdig is met artikel 59 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, in zoverre sancties worden voorgeschreven wegens het gebruik van een andere taal dan het Nederlands door private nijverheids-, handels- of financiebedrijven waarvan de exploitatiezetel in Brussel-Hoofdstad is gevestigd, voor de in artikel 52, § 1, eerste lid, van die wetten bedoelde bescheiden welke bestemd zijn voor het Nederlandssprekend personeel dat die bedrijven in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen, en dat de vraag rijst van welke van beide, van artikel 10 van het Taaldecree van 19 juli 1973 of van artikel 59 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, in onderhavig geval toepassing moet worden gemaakt".

II. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Bij beschikking van 13 december 1984 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen overeenkomstig de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Het bericht voorgeschreven bij artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 april 1985.

De kennisgevingen voorgeschreven bij de artikelen 60 en 113 van de organieke wet van 28 juni 1983 zijn gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 10 april 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 10, 11 en 12 april 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Op 9 mei 1985 heeft de Executieve van de Franse Gemeenschap een memorie ingediend.

Op 10 mei 1985 heeft de Vlaamse Executieve een memorie ingediend.

Op 10 mei 1985 heeft de Executieve van het Waalse Gewest een memorie ingediend.

De termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen is verlengd tot 30 september 1985 bij beschikking van het Hof van 28 maart 1985 en tot 31 maart 1986 bij beschikking van het Hof van 25 september 1985.

Bij beschikking van 26 juni 1985 heeft het Hof de zaak in staat van wijzen verklaard en de dag van de terechtzitting op 17 september 1985 bepaald.

Van deze beschikking is aan de partijen kennis gegeven bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 27 juni 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 28 juni en 1 juli 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst; de advocaten zijn van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 27 juni 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 28 juni en 1 juli 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Ter terechtzitting van 17 september 1985 :

- zijn verschenen :

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Executieve van de Franse Gemeenschap, Kunstlaan 19 ad, 1040 Brussel,

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel,

Mr. V. THIRY, advocaat bij de balie te Luik, voor de Executieve van het Waalse Gewest, Kunstlaan 19 H, 1040 Brussel

en Mr. H. REMY-LIBERT, advocaat bij de balie te Brussel, voor de N.V. Ets. A. HAVELANGE, Vilvoordse steenweg 296, 1130 Brussel;

- zijn Mrs. REMY-LIBERT, LEGROS, VAN ORSHOVEN en THIRY gehoord en heeft Mr. LEGROS een conclusie neergelegd waarbij de Executieve van de Franse Gemeenschap het Hof verzoekt "vast te stellen dat het niet in staat is uitspraak te doen daar de samenstelling van het Hof wordt betwist" en "de zaak te verwijzen naar de rol van het Hof opdat uitspraak zou worden gedaan door wie het toekomt, waarna de zaak zal worden verwezen naar een anders samengestelde kamer, nadat het Hof met toepassing van artikel 61 uitspraak gedaan heeft over het beroep ingeschreven onder nummer 24 van dezelfde rol" (vertaling);

- heeft het Hof de zaak sine die verdaagd.

Op 23 september 1985 heeft de Vlaamse Executieve ter griffie van het Hof een conclusie neergelegd.

Bij beschikking van 30 september 1985 heeft de voorzitter in functie de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting om kennis te nemen van het ter terechtzitting van 17 september 1985 gerezen tussengeschied.

Het Hof heeft de behandeling van het tussengeschied vastgesteld op de terechtzitting van 22 oktober 1985.

De partijen en hun advocaten zijn in kennis gesteld van de datum van deze terechtzitting bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 2 oktober 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 3 en 4 oktober 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Op 3 oktober 1985 heeft de Executieve van het Waalse Gewest ter griffie van het Hof een conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 22 oktober 1985 :

- zijn verschenen :

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS, voor de Executieve van de Franse Gemeenschap,
Mr. V. THIRY, voor de Executieve van het Waalse Gewest,
Mr. P. VAN ORSHOVEN, voor de Vlaamse Executieve
en Mr. H. REMY-LIBERT, voor de N.V. Ets. A. HAVELANGE;

- zijn voornoemde advocaten gehoord in hun pleidooien;

- is de zaak in beraad genomen.

Bij arrest van 25 oktober 1985 heeft het Hof beslist dat de zetel, zoals hij was samengesteld op de terechtzitting van 17 september 1985, was samengesteld overeenkomstig de wet en dat de rechtspleging geschorst werd tot aan de uitspraak van het arrest in de zaak nr. 24 betreffende het beroep tot vernietiging van het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen, ingesteld door de Executieve van de Franse Gemeenschap op 10 september 1985.

Het Hof heeft in de zaak nr. 24 uitspraak gedaan bij arrest van 30 januari 1986.

Bij beschikking van 30 januari 1986 heeft het Hof de dag van de terechtzitting in onderhavige zaak bepaald op 25 februari 1986.

De partijen en hun advocaten zijn van de datum van deze terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 31 januari 1986 en aan de geadresseerden bezorgd op 3 en 5 februari 1986 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Op 24 februari 1986 heeft de Executieve van het Waalse Gewest ter griffie van het Hof een conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 25 februari 1986 :

- zijn verschenen :

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS voor de Executieve van de Franse Gemeenschap,

Mr. P. VAN ORSHOVEN voor de Vlaamse Executieve,

Mr. V. THIRY voor de Executieve van het Waalse Gewest en Mr. H. REMY-LIBERT voor de N.V. Ets. A. HAVELANGE;

- hebben de rechters-verslaggevers, de heren CALEWAERT en ANDRE, verslag uitgebracht;
- zijn Mr. MOUREAUX, Mr. VAN ORSHOVEN, Mr. THIRY en Mr. REMY-LIBERT gehoord in hun pleidooien;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

III. IN RECHTE

A.1. In hoofdorde is de Executieve van de Franse Gemeenschap van oordeel dat het Hof niet bevoegd is om uitspraak te doen over een conflict tussen wet en decreet zonder bevoegdheidsoverschrijding en dient het Hof zich onbevoegd te verklaren. In bijkomende orde, voorzover het Hof zou oordelen dat de artikelen 52 en 59 van de bestuursstaalwet de functie vervullen van gemeenschapsdecreet, moet het Hof de norm aanwijzen die voorrang heeft op de andere. Artikel 52 van de bestuursstaalwet moet, met uitzondering van het taaldecreet, toepassing vinden op het geschil. Bovendien moet het decreet van 30 juni 1982 van de Franse Gemeenschap "relatif à la protection de la liberté de l'emploi des langues et de l'usage de la langue française en matière de relations sociales entre les employeurs et leur personnel, ainsi que d'actes et documents des entreprises imposés par la loi et les règlements" worden toegepast, zodat de opzegbrief d.d. 7 januari 1980, opgesteld in het Frans, geldig was. Het is duidelijk dat de partijen gekozen hadden om hun betrekkingen in de Franse taal te laten verlopen. De rechtvaardigheid en het beginsel van het consensualisme eist een uitwerking te goeder trouw van de overeenkomst.

Ter terechtzitting van 25 februari 1986 concludeert de Executieve van de Franse Gemeenschap dat de zaak overeenkomstig de arresten van 30 januari 1986 van het Hof niet meer moet onderzocht worden in het kader van een conflict zonder bevoegdheidsoverschrijding, maar op grond van artikel 15, § 1, a, van de organieke wet van 28 juni 1983. Drie verschillende thesissen worden achtereenvolgens door de Executieve van de Franse Gemeenschap onder ogen genomen : a) Enkel de gemeenschappen kunnen het taalgebruik in de sociale betrekkingen regelen op grond van artikel 59bis, § 3, 3°, van de Grondwet, de wetgever kan dit niet gelet op artikel 23 van de Grondwet. b) De wetgever is sinds 1970, als gevolg van artikel 59bis, § 3 en § 4, van de Grondwet, de residuair bevoegde wetgever geworden inzake de regeling van het taalgebruik in de sociale betrekkingen. Nu de wet van 1963 nochtans ongrondwettig is, kan het Hof moeilijk een grondwettigheidstoetsing uitoefenen op basis van een bevoegdheidsverdelende regel die onbestaande was op het ogenblik dat de betwiste norm werd aangenomen. c) De wet van 1963 werd geconstitutionaliseerd door artikel 59bis van de Grondwet. De wet is in theorie van toepassing, voor zover zij de materiële en territoriale bevoegdheidsgrenzen vastgelegd in artikel 59bis, § 3 en § 4, niet overschrijdt. Op dat punt, en zelfs al is het principe van de toetsing omwille van het ogenblik van de uitvaardiging van de bedoelde norm in de ogen van de Executieve delicaat, dient het Hof na te gaan of er niet bepaalde materiële en territoriale ongrondwettigheden zijn vervat in de bedoelde norm. Volgens haar zijn de

artikelen 52 en 59 van de bestuurstaalwet strijdig met artikel 59bis, § 3 en § 4, van de Grondwet en zijn derhalve niet toepasbaar. De Executieve van de Franse Gemeenschap vordert niet langer de toepassing van het decreet van 30 juni 1982.

A.2. De Executieve van het Waalse Gewest treedt in haar memorie de beschouwingen en conclusies van de memorie van de Executieve van de Franse Gemeenschap volledig bij.

In de op 24 februari 1986 ter griffie neergelegde conclusies leidt de Executieve van het Waalse Gewest uit de arresten van 30 januari 1986 af dat de bevoegdheid voor het regelen van het taalgebruik in de sociale betrekkingen enkel, op grond van artikel 59bis, § 3, 3°, van de Grondwet, toekomt aan de gemeenschappen en dit voor de gebieden bedoeld in artikel 59 bis, § 4, tweede lid van de Grondwet. Ingevolge het arrest in de zaak met rolnummer 24 kan het taaldecreet van 19 juli 1973 in casu geen toepassing vinden. De artikelen 1, § 1, 6°, 52 en 59, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 konden door de wetgever voor 24 december 1970 niet worden vastgesteld nu het taalgebruik in de sociale betrekkingen op grond van artikel 23 van de Grondwet vrij was. Het op 24 december 1970 ingevoerde artikel 59bis, § 3, 3°, van de Grondwet kent de bevoegdheid voor het regelen van het taalgebruik in de sociale betrekkingen niet toe aan de wetgever. Het taalgebruik in de sociale betrekkingen is derhalve vrij in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, het Duitse taalgebied en de rand- en taalgrensgemeenten. De bestuurstaalwet kan in casu niet worden toegepast.

A.3. De Vlaamse Executieve stelt in haar memorie dat het verwijzingsarrest terecht het conflict omschrijft als een conflict bedoeld in artikel 15, § 1, b, van de organieke wet van 28 juni 1983. Het decreet van 30 juni 1982 van de Franse Gemeenschap is slechts in werking getreden na het ontslag van de werknemer zodat er van de toepassing van dit decreet in onderhavige zaak geen sprake kan zijn. De wetgever was per hypothese bevoegd *ratione loci* toen hij artikel 52 van de bestuurstaalwet in 1963 heeft aangenomen. Wat de bevoegdheid *ratione materiae* betreft heeft de wetgever zich indertijd, aan de hand van een analyse van artikel 23 van de Grondwet, uitdrukkelijk bevoegd verklaard. Door de opname van artikel 59bis, § 3, 3°, in de Grondwet in 1970 - bepaling die uit een expliciet voornemen tot wijziging van artikel 23 is ontstaan - heeft er minstens een impliciete wijziging van artikel 23 plaatsgevonden in de zin van een toekenning van bevoegdheid aan de wetgever, *ratione materiae*, om in de niet aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen toevertrouwde territoria in deze aangelegenheid op te treden. In casu is een cumulatieve toepassing van taalwet en taaldecreet zeer goed mogelijk, daar voor beide wetgevingen de stukken in het Nederlands moeten worden opgesteld. Dat de door het taaldecreet voorziene sancties strenger zijn dan deze van de bestuurstaalwet heeft voor gevolg dat de regeling van het taaldecreet doorslaggevend wordt voor het resultaat dat door beide regelingen tegelijk wordt bekomen.

Ter terechtzitting van 25 februari 1986 concludeert de Vlaamse Executieve dat de schriftelijke conclusies van de Executieve van het Waalse Gewest d.d. 24 februari 1976 moeten worden verworpen. Door de gedeeltelijke vernietiging van het taaldecreet is de prejudiciële vraag zonder voorwerp geworden en moet in casu de bestuurstaalwet worden toegepast.

A.4. De N.V. Ets. HAVELANGE concludeert zich te willen gedragen naar de wijsheid van het Hof.

Over het decreet van 19 juli 1973 :

B.1. Het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap

regelt het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede voor de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Op het tijdstip van de feiten en vóór het arrest van het Hof van 30 januari 1986, was dit decreet, naar luid van artikel 1, eerste lid, "van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben of die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen".

Bij voormeld arrest van 30 januari 1986 heeft het Hof uitspraak gedaan over een verzoek tot vernietiging van het decreet van 19 juli 1973, ingesteld door de Franse Gemeenschapsexecutieve. Het Hof heeft met name geoordeeld dat in artikel 1, eerste lid, van het decreet de woorden "of die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen" moesten worden vernietigd wegens schending van de regels die door artikel 59bis, § 3 en § 4, van de Grondwet zijn vastgelegd m.b.t. de materiële en territoriale bevoegdheid van de Gemeenschapsraden.

Op grond van artikel 7, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 hebben de door het Hof gewezen vernietigingsarresten een absoluut gezag van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. De vernietiging heeft bovendien terugwerkende kracht, zodat de vernietigde norm of het vernietigde gedeelte van de norm geacht wordt nooit te hebben bestaan.

Uit dit arrest vloeit voort dat het decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap de taal, die door een werkgever, wiens exploitatiezetel is gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, moet worden gebruikt voor de documenten bestemd voor het personeel dat hij tewerkstelt in het Nederlandse taalgebied, niet kan voorschrijven en niet voorschrijft.

Over de gecoördineerde wetten

B.2. Sinds de inwerkingtreding van artikel 59bis van de Grondwet zijn de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van kracht gebleven :

- enerzijds in het Franse en in het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van de in artikel 59bis, § 4, tweede lid, beoogde gemeenten, diensten en instellingen, zolang ze niet door decreten vervangen worden.

- anderzijds in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, in het Duitse taalgebied, en de in artikel 59bis, § 4, tweede lid, beoogde gemeenten, diensten en instellingen, zolang ze niet door nieuwe nationale wetten vervangen worden.

Immers, de Gemeenschapsraden regelen, met uitsluiting van de nationale wetgever, ieder wat hen betreft, de materies van artikel 59bis, § 3, van de Grondwet, voor hun territoriaal bevoegdheidsgebied als bepaald door artikel 59bis, § 4, tweede lid, van de Grondwet; de nationale wetgever oefent dezelfde materiële bevoegdheid uit in het tweetalig gebied Brussel- Hoofdstad, in het Duitse taalgebied en voor de in artikel 59bis, § 4, tweede lid beoogde gemeenten, diensten en instellingen, die niet onder de bevoegdheidssfeer van de decretale wetgever ressorteren.

Het Hof is niet bevoegd om te oordelen of de Grondwet, voor de inwerkingtreding van artikel 59bis ervan, aan de nationale wetgever de mogelijkheid bood om het taalgebruik in de sociale

betrekkingen te regelen. Alsdan was er immers slechts één wetgever; de bevoegdheid van het Hof hangt in wezen samen met de grondwettelijke grenzen van de respectieve bevoegdheden van verscheidene wetgevers.

Sedert de inwerkingtreding van artikel 59bis heeft de nationale wetgever, binnen de perken van zijn residuaire territoriale bevoegdheid, dezelfde materiële bevoegdheid om het taalgebruik in sociale aangelegenheden te regelen als de Franse en de Vlaamse Gemeenschap binnen hun onderscheiden territoriale grenzen.

De nationale wetgever overschrijdt zijn bevoegdheid niet, noch in zoverre het criterium van de exploitatiezetel van de werkgever wordt gehanteerd in artikel 52 van de gecoördineerde wetten, noch in de materiële voorschriften die door die bepaling worden opgelegd.

Om deze redenen,

Het Hof,

zegt voor recht :

1. Uit het arrest van het Hof van 30 januari 1986 volgt dat het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap "tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen" niet het gebruik van de talen regelt voor de documenten bestemd voor het personeel dat wordt tewerkgesteld in het Nederlandse taalgebied door een werkgever wiens exploitatiezetel is gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

2. De artikelen 52 en 59 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken houden geen schending in van door of krachtens de Grondwet vastgestelde bevoegdheidsverdelende regelen; deze artikelen kunnen toepassing vinden op de zaak die tot verwijzing aanleiding heeft gegeven.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 25 maart 1986.

De griffier,
L. POTOMS

De voorzitter,
J. DELVA